

Probleem 2 - WSC 1 gespeeld op 24 februari 2005:

1w Peter Wijnand	1 - 0	Remco Wolgen	1633
2z Casper Pieters	0 - 1	M.Nieuwenbroek	1803
3w Rob Tijssens	1 - 0	Rene Lasschuit	1656
4z Dick Spel	½ - ½	Ben Breukelaar	1757
5w Wim Blijstra	1 - 0	Rob Thijssing	1677
6z Harry Boom	0 - 1	Marcel Manshanden	1671
7w Wim Birkhoff	½ - ½	Rob van Haastere	1705
8z Michel Weenink	½ - ½	M.Visser	1688

WSC 1	4½ - 3½	Probleem 2	

Een wedstrijd in Amsterdam begint dikwijls met een handicap: waar zitten ze en hoe raak ik mijn auto kwijt (en dan bedoel ik natuurlijk parkeren, dat andere is geen probleem). Ondanks de goede planning zaten de laatste spelers pas om kwart over acht achter hun bord, die hadden nog een andere handicap nl. waar zit Michel Weenink.

In de haast hadden de vroege vogels vergeten parkeergeld in het rampenfonds van Amsterdam te storten. Waarschijnlijk vonden de parkeerwachters het te koud om bekeuringen uit te schrijven want het liep met een sisser af.

Dan naar de wedstrijd zelf: wederom werd met het kleinst mogelijke verschil gewonnen en ook nu was er geen reden tot klagen. Zelden was de eindfase zo enerverend. Na 4 partijen stond we 2½-1½ achter, maar nog erger was dat de stellingen in rest van de partijen weinig perspectief boden op een gunstige einduitslag.

Peter stond de hele partij slechter en moest zijn heil zoeken in duistere complicaties.

Rob en Wim (Birkhoff) hadden beiden een mindere stelling en alleen mijn eigen partij leek te gaan bijdragen aan een positieve stand.

Ik telde het volle punt al, temeer daar mijn tegenstander met een slechte stand in geweldige tijdnood kwam. Ik ben er inmiddels achter dat een te optimistische beoordeling van de stelling mijn grootste makke is. De wegen naar winst in ons schaakspel zijn duister en de juiste weg is voor velen van ons een probleem. Met nog 15 minuten tegenover 2 minuten voor mijn tegenstander keek ik trouwens meer naar zijn vlag dan naar de stelling. Ik liet me daarnaast ook nog meeslepen in zijn tijdnood en ging onnodig snel spelen, waarbij mijn notatie zelfs in de knoei kwam. Hun wedstrijdleader noteerde volkomen reglementair de zetten van mijn opponent en hij maakte er mij, weer volkomen terecht, op opmerkzaam dat ik moest blijven noteren. Dat irriteerde me echter mateloos zodat ik a tempo een verkeerde zet deed en mijn voordeel uit handen gaf. Sterker nog, ik knoeide door en kwam zelfs 2 pionnen achter. Bij elke zet bood mijn tegenstander remise aan. (Er staat niets in de reglementen over herhaald remise aanbieden, maar volgens de geldende schaaketiquette hoor je dan te wachten tot de andere speler zelf een aanbod doet, je staat sterk bij een claim van hinderen van de tegenstander. PW). Omdat onze teamleader zelf in een gecompliceerde stelling de tijdnood te lijf moest kon ik geen ruggespraak houden. Ik was er in het begin van overtuigd dat ik de partij op tijd zou kunnen winnen, maar bij het zoveelste remiseaanbod kwam de twijfel en koos ik maar voor het halve ei. De stand werd dus 3-2 voor het Probleem.

Wim kon zijn partij met 1 pion minder remise houden (3½-2½), maar de eerste nederlaag leek toch een feit te worden. Vrouwe Fortuna bleek echter op onze hand: Peter benutte zijn kansen in tijdnood (minder dan 1 minuut) door middels een torenoffer de zwarte koningsstelling binnen te dringen (zie einde verslag). Plotseling drong het tot zijn tegenstander door dat mat niet meer te vermijden was, 3½-3½ dus. (Deze reageerde daarop met het stilzetten van de klok en het opvouwen van zijn partijformulier, geen formele opgave en geen hand. De klap kwam extra hard aan omdat hij tot dan toe alle vier zijn partijen had gewonnen. Zo zie je maar weer dat ratings niet alles zeggen. Toen wij een kwartier later naar huis gingen hoorde je hem nog

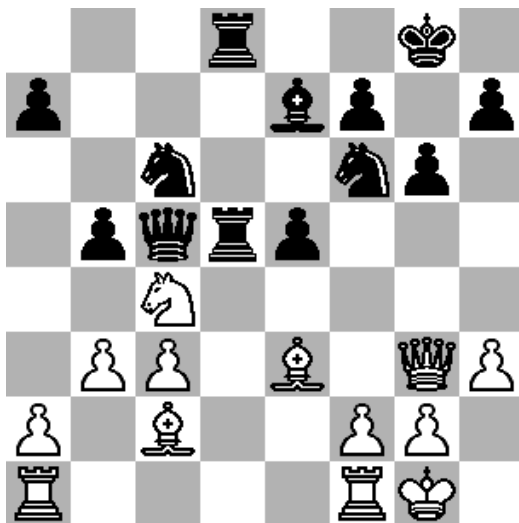
mopperen tegen zijn teamgenoten die niet begrepen hoe hij de partij uit handen had kunnen geven. PW)

Alles hing nu nog af van Robs partij. Diens tegenstander stelde ondanks een betere stelling remise voor, voordat hij zijn zet uitgevoerd had. Rob probeerde nog advies in te winnen bij zijn teamleider, maar zwart deed intussen een zet. De wedstrijdleader van Probleem rook de winst al en claimde dat het remiseaanbod na het uitvoeren van de zet niet meer gold. (Dit klopt niet! De correcte manier om remise aan te bieden is weliswaar 1. zet uitvoeren, 2. remise aanbieden, 3. klok indrukken, maar verwissel je bijv. twee stappen dan blijft het remiseaanbod desondanks van kracht tot de tegenstander het afwijst of zelf een zet doet. Nog afgezien van het feit dat de team- of wedstrijdleader daar helemaal niet over mag beslissen! PW).

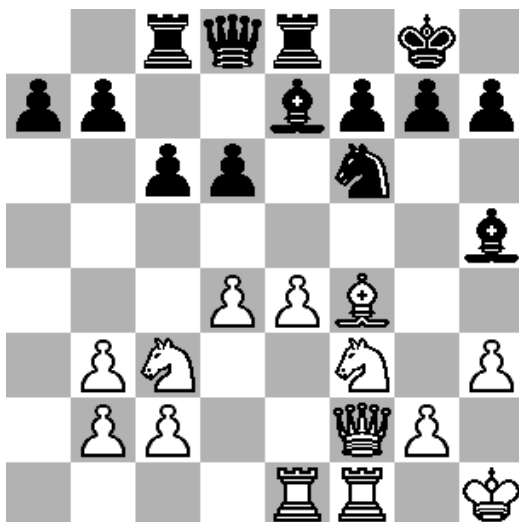
Een paar zetten later overzag zwart pardoos mat in één (het matdreigende stuk verdedigde met z'n laatste zet ook een aangevallen pion) en tot grote hilariteit van de Weespers haalden we zodoende toch nog de volle winst uit deze heksenketel.

Op de terugweg was er natuurlijk een opperbeste stemming, temeer daar onze chauffeur Wim Blijstra ook gewonnen had. Een discussie over de kortste weg naar Weesp kon de pret niet drukken. Wim koos richting Utrecht. "Dan moet je wel bij Abcoude door het Gein, Wim!". "Ja, dat weet ik.". In de buurt van Abcoude vroeg ik me af of Wim hier niet de afslag moest nemen. Ja dus. Hij was er al voorbij voor hij er erg in had. Waarschijnlijk rook hij Nederhorst den Berg en in het bijzonder de borrel die hij zich in het vooruitzicht had gesteld. En dat is jammer met Weespers in je auto! Maar hij bracht ons toch nog netjes thuis. Dat hij maar genoten mag hebben van zijn drankje!

Dick Spel

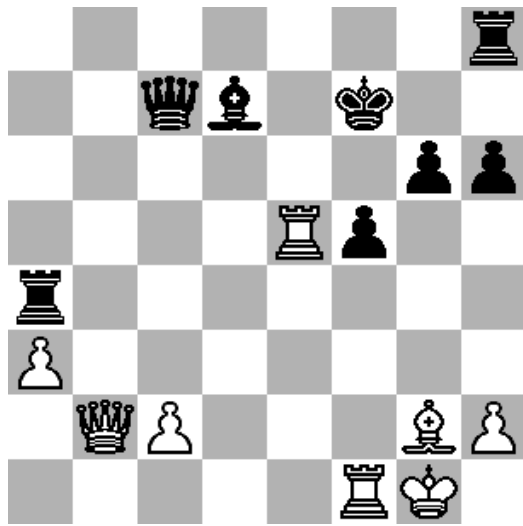

De tegenstander van Wim Blijstra geloofde hem hier op zijn woord en zag geen betere zet dan **bxc4?**. Na **Pd4! 23.cxd4 exd4 24.Lc1 bxc4** is er echter niets aan de hand.

Harry heeft wit teveel ruimte toegestaan en probeert hier het centrum open te breken, dit is echter direct de verliezende zet.

c5? beter is **Lg6** en wits voordeel is minimaal **17.dxc5 dxc5 18.Td1 Db6 19.e5 Dc6? 20.exf6 Lxf6 21.Td6 1-0**

Ik heb nog maar een paar minuten, na Te8 is het ongeveer gelijk en zal wit uiteindelijk wel door zijn vlag gaan. Zwart heeft echter ook niet veel tijd meer over en vindt de juiste zetten niet meer.

Tb8? 33.Ld5+ Kf8 34.Da1? hier had wit gelijk toe kunnen slaan met 34.Txf5+ Lxf5 35.Df6+ Ke8 36.Lc6+ **Lc6?** Dd4 wint, wit krijgt een tweede kans **36.Txf5+ gxf5 37.Df6+ Ke8 38.Lxc6+ 1-0**

Wit heeft nog minder dan een minuut te gaan en als ik zwart was had ik het me nog even laten bewijzen:

Dxc6 39.Dxc6+ Ke7 40.Dc5+ Ke6 41.Dxf5+ Kd6 42.Td1+ Kc6 43.De6+ Kb7 44.Td7+ Ka8 45.Dc6+ Tb7 46.Dxb7 mat

Peter Wijnand